

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.16. S. Lupus Senonensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

S. Faro filius erat Chagnerici Opti-
matis, pii illius Viri, qui S. Columba-
num in Regionem Brianam proficiscen-
tem susceperat. Is cum primum in Aula
Theodeberti serviisset, deinde secutus
est Regem Clotarium, cui a consiliis fuit,
& omnium afflictorum refugium. Frater
ejus Chagnoaldus Luxovii Monachus &
deinde Episcopus Laodunensis fuit. So-
ror eorum S. Fara ab infantia manibus S.
Columbani Deo consecrata Monasterium
fundavit, dictum tunc Eboriacum, cujus
prima Abbatisa extitit, & hodie adhuc
florens Faramonasterium appellatur.
Hanc Sanctam Foeminam Veteres Bur-
gundofoam, seu nobilem ex Burgundia,
appellabant.

Sæculum VII
A. C. 614.

Act. SS. t. 2.
p. 612.
Sup. n. 7.

Act. SS. t. 2.
p. 438.
Sup. II.

§. XVI.

S. Lupus Senonensis.

Sanctus Lupus Archiepiscopus Senonen-
sis Sigerici junioris Partes, mortuo
Theodorico Parente ejus, quamdiu po-
tuit, defendit; cumque Clotarius Bur-
gundiæ possessionem capiens misisset co-
pias, quæ Civitatem Senonensem inva-
derent, S. Lupus Ecclesiam Cathedra-
lem S. Stephano dedicatam ingressus cam-
panam pulsavit, ut concurreret populus,
quo facto milites tantus terror turbavit,
ut nihil nisi fugam cogitarent. Burgun-
dia tamen in potestatem suam redacta.

V. ap. Sar. t.
Sept. Coint.
an. 613, n. 4.

U u 2

Clota-

Sæculum VII Clotarius Farulfum misit, ut suo nomine
 A. C. 616. Provinciam regeret. Cum ille Senoni-
 bus appropinquaret, indignabatur, quod
 Archiepiscopum sibi obvium cum donis
 non haberet, & ingressus S. Virum tor-
 vis oculis intuebatur; at S. Lupus ad
 eum dixit: *Episcopi est, Fideles populos
 regere, & Principes hujus Sæculi Præce-
 pta Dei docere, hinc magis decet, ut illi
 ad Episcopos accedant.* His verbis Farul-
 fus multo magis irritatus, multa apud
 Regem de Viro Sancto mentitus est, ca-
 lumniantem adjuvante Medegisilo Mona-
 sterii S. Remigii in Suburbanis Senonum
 Abbate, qui, si S. Lupus pelleretur, Ar-
 chiepiscopatum sperabat.

Rex Clotarius his fraudibus deceptus
 S. Lupum Aufenam, Pagum agri Vime-
 fini ad Brelam amnem, in exilium misit,
 quo a Duce Pagano, cui nomen Lande-
 gisilus, deductus est. S. Episcopus illuc
 perveniens, profana Tempora invenit, in
 quibus illius Regionis Incolæ falsis Diis
 serviebant, creditque, se ideo a Deo
 missum, ut hunc populum converteret,
 quod S. Viro non modicum exilii sola-
 tium fuit. Nec id frustra auguratus est,
 nam cum alicui homini cæco lumen red-
 didisset, hoc facto Landegisilum ad Chri-
 stum convertit, & cum multis de Fran-
 corum exercitu militibus, qui adhuc dum
 infideles erant, baptizavit. Interim Ci-
 ves

ves Senonenses carissimi Pastoris sui fini- Sæculum VII
fra sorte in furorem acti Medegisilum A. C. 616.
Abbatem in ipsa Ecclesia S. Remigii in-
terficiunt. Ita calumniarum in S. Lupum
Auctor dignas proditionis pœnas dedit.
Deinde Archidiaconum Ragnegisilum ro-
garunt, ut Vinebaldum ad S. Lupum
Trecis Abbatem vitæ Sanctitate celeberrimum adiret, & persuaderet, ut ipse a Rege Clotario S. Lupi Senonensis reditum postulare. S. Vinebaldus ad Regem, qui tunc apud Rothomagum morabatur, delatus, non solum S. Lupo, sed etiam pluribus aliis, quos Regis Duces Comitesque in vinculis detinebant, libertatem obtinuit. S. Lupum ab exilio reducem S. Vinebaldus in conspectum Regis adduxit, qui, cum cerneret macilentum, & ægritudine animi vultum vitiantem deformem, commiseratione commotus calumniatoribus maledixit, S. Virum mensæ adhibuit, in terram prostratus præteritorum veniam rogavit, & Regiis muneribus cumulatam in suam Ecclesiam dimisit. S. Vinebaldus eundem usque Boll. 6. Apr. tom. 9. p. 572.
Senones comitatus anno circiter 613. sex-
ta Aprilis obiit.

S. Lupus natus erat Aureliani ex Familia affinitate Regibus juncta, Matrem vero habebat Austregildam, seu Agiam, Sororem S. Aunacarii Episcopi Antissiodorensis & S. Austreni Episcopi Aurelianiensis,

Seculum VII nensis, qui Nepotis Clericis adscripti mo-
A.C. 616. res ita formarunt, ut Dignitatis sublimio-
 ris capax esset. Is anno 609. Artemio
 Archiepiscopo Senonensi successit, & obiit
 in prædio Brinonensi, cujus dominium
 hodieque ad ejus Ecclesiam pertinet; sed
Martyr. R. Corpus ejus, ut jusserat, Senones reve-
1. Sept. ctum & ad pedes S. Columbæ sepultum,
 E vivis excessit anno 623. 1. Sept. quo
 die Ecclesia ipsius Memoriam colit.

§. XVII.

Ecclesia Anglicana.

Interea novella Angliæ Ecclesia pericu-
 losis motibus concutiebatur. Ethel-
 bertus Rex obiit anno 616. ab adventu
 S. Augustini 21., postquam annis 56. re-
 gnasset. Sanctis annumeratus est, atque
Bed. II. hist. Ecclesia ejus Memoriam vigesimo quarto
c. 5. 8^a epist. *Mart. R. 24.* Febr., quo mortalitatem exiit, honorat.
Febr. Boll. *tom. I. p. 472.* Febr., quo mortalitatem exiit, honorat.
 Sepultus est in porticu S. Martini in Ec-
 clesia Apostolorum Petri & Pauli Can-
 tuariæ, atque Regia ejus Conjux Bertha
 eidem tumulo illata. Non nullas Leges
 ad utilitatem populi sui condiderat, in
 quibus nihil antiquius habebat, quam
 multas illis imponere, qui res Ecclesiæ,
 Episcopi vel alicujus Clerici furati fuif-
 sent. Edbaldus Filius, & ejusdem in
 Regno Cantii Successor, adhucdum In-
 fidelis & tam dissolutis moribus erat, ut
 Concubinam aleret, quæ Patris uxor fue-
 rat.